

Handelsforeninger o. s. v. stillet stærke Krav derom, og disse Foreninger bleve ved at figurere særlig paa Papiret. Men det var som sagt ikke stærkere, end at jeg aldeles ingen Behøje hørte for min Stilling til denne Sag. Ærede Medlemmer vide godt, at saadan er Sagens Gang, og jeg er sikker paa, at det nok skal gaa, som det gik i Kommissionen, at ærede Medlemmer skulle være villige til at stemme for denne Bane herefter.

Det ærede Medlem siger, at der kun er en lille Gradsforskel mellem hans og det ærede Medlem for Vardes Standpunkt, men de ere alligevel komne paa hver sin Side af Plankeværket. Thi medens det ærede Medlem for Varde anbefaler Banen anlagt som Statsbane, anbefaler det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) den anlagt som Privatbane med et Tilskud fra Staten af Halvdelen af Anlægssummen, hvilket vil sige det samme som, at Banen ikke bliver anlagt. Dette Tilskud har jo nemlig været bevilget fra 1894 og indtil 1904, og den har dog ikke kunnet blive bygget, saa i Realiteten er der ikke saa lille Forskel paa de to ærede Medlemmers Standpunkt.

Naar det ærede Medlem saa spørger mig direkte om min Stilling til Refsnæs—Hou Routen, om jeg har tænkt mig den Mulighed, at jeg kunde tage direkte Stilling, naar der vilde komme til at foreligge Spørgsmaal om flere Færger over Lille Bælt, skal jeg dertil sige, at det har jeg aldeles ikke tænkt paa, og jeg tror aldeles ikke, at disse Ting staa i Afhængighedsforhold til hinanden, thi jeg mener, at denne Sag, som der først bliver Spørgsmaal om om 13—14 Aar, kan ikke tages med nu.

Det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen) beklagede sig paa en vis Maade over, at disse Baneanlæg i det store tomme Rum mellem Skive og Skern vare foreslaaede ordnede saaledes, som Tilfældet er, og han havde jo et meget bedre Raad at give. Jeg tror nok, han foreslog en Bane fra Skive til Herning og maaske en fra Holstebro til Haderup osv. osv. Det kan altsammen være meget godt, men jeg vil hævde, at naar man kommer ind i en Kommission og staar næsten som ene Mand som Repræsentant for en Egn, kan det ikke hjælpe at tage den ene Stump Bane efter den anden, og det var ogsaa i Grunden en død Sag, denne Skive—Herning Bane. Men derimod var en Skive—Skern Bane kommen stærkt i Forgrunden,

idet man dermed mente at kunne hjælpe hele den Egn, der ligger derimellem, og det er altsaa kommet til at foreligge.

Saa mente det ærede Medlem endvidere, at det var forkert, naar den Komite, som har virket med hele denne store Sag og haft Held med sig, var endt med, at Banen skulde gaa over Aulum i Stedet for Vildbjerg. Dertil vil jeg sige, at det kan man ikke behøje nogen, der har ikke været Tale om andet end en Bane fra Skive til Skern, saa om Retningen maa Regeringen særlig tage Bestemmelse. Men naar han alligevel var forundret over den Retning, den havde faaet, skal jeg dertil svare, at det ærede Medlem for Skern har peget paa, hvilket Gode det medfører for de store Mergellejer, vistnok Danmarks bedste, der ligge mellem Ringkøbing og Nørre Omme, idet disse derved kunne gøres frugtbringende. Jeg er meget glad ved, at Ministeren har indset dette. Naar det siges, at der endnu vilde blive et lidt større Rum, end ønskeligt er, naar vi skulle have det jernbanetomme Rum udfyldt med blot en Skive—Skern Linie, saa mener jeg, at alle de gamle Ønsker, som have været fremme ogsaa i Kommissionen, f. Eks. om en Bane fra Ulfborg over Troldhede, og Talen om en Bane fra Ringkøbing til Herning, kunde tilfredsstilles ved det, som nu foreligger. Jeg tror ikke, at man i en overskuelig Fremtid kan tænke sig at faa et tættere Jernbanelinje end det, som nu er foreslaaet.

Saa vil jeg sige til det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), at jeg slutter mig til ham i hans Ønske om at faa slaaet fast i Lovforslaget ikke alene, at Banen skal gaa over Feldborg, men ogsaa over Haderup og Hagebro.

Saa vil jeg til Slutning sige, at jeg er Kommissionens Medlemmer inderlig taknemmelig for, at de ikke have vist nogen Karrighed ved Behandlingen af dette store Arbejde i Kommissionen. Vi vide jo nok, at mange af de jydsk Rigsdagsmænd for faa Aar siden, da vi vedtog at yde de mange Penge til Københavns Banegaard, mente, at det var slemt, at vi gave dette fra os saa tidligt uden at være sikre paa, at vi fik nogle Banerovre i Jylland, hvor vi trængte saa haardt. Jeg personlig har ingen Grund til at beklage mig, og jeg er taknemmelig for, at Kommissionens Medlemmer have set saa velvilligt paa de Krav, der stilledes i Jylland. Jeg takker endvidere den højtærede Minister, fordi han yderligere har foreslaaet Baner ud